

Sygn. akt VII K 366/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Siedlcach VII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Semeniuk

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Wereda

w obecności Prokuratora : Urszuli Gałązki- Szewczak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 01.10. 30. 11. 2015 roku oraz 31.03. 2016 r. w S.

Sprawy : **P. W.** syna A. i B. z domu O.

Urodzonego (...) w B.

Oskarżonego o to ,że :

W dniu 25 kwietnia 2015 roku w miejscowości S. pow. (...) na obszarze zabudowanym nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób ,ze kierując samochodem marki O. (...) o nr rej. (...) na prostym odcinku drogi podczas wykonywania manewru wyprzedzania samochodu marki O. (...) o nr rej. (...) kierowanego przez I. M. nie zachował szczególnej ostrożności oraz bezpiecznej odległości za poprzedzającym go pojazdem a gdy ten zwolnił i rozpoczął manewr skrętu w lewo w drogę gruntową, najechał na jego tył w wyniku czego pasażerka samochodu P. M. doznała urazu głowy ze wstrząśnieniem mózgu oraz krwawienia podpajęczyczego, które to obrażenia należą do kategorii średnich i powodują naruszenie czynności narządów ciała na okres przekraczający siedem dni a okres leczenia i rehabilitacji nie przekroczy sześciu miesięcy

Tj. o czyn z art. 177 § 1 kk

ORZEKA

Oskarżonego P. W. uznaje za winnego tego ,że :

W dniu 25 kwietnia 2015 roku w miejscowości S. pow. (...) na obszarze zabudowanym nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób ,że kierując samochodem marki O. (...) o nr rej. (...) na prostym odcinku drogi podczas wykonywania manewru wyprzedzania samochodu marki O. (...) o nr rej. (...) kierowanego przez I. M. przekroczył administracyjną dozwoloną prędkość o 12 km/h ,nie zachował szczególnej ostrożności oraz bezpiecznej odległości za poprzedzającym go pojazdem a gdy ten zwolnił i rozpoczął manewr skrętu w lewo w drogę gruntową, najechał na jego tył , prze co pozbawił się wykonania manewru obronnego w reakcji na nieprawidłowo wykonany manewr skrętu w lewo przez kierującą samochodem O. (...) I. M., w wyniku czego pasażerka samochodu O. (...) P. M. doznała urazu głowy ze wstrząśnieniem mózgu oraz krwawienia podpajęczyczego, które to obrażenia należą do kategorii średnich i powodują naruszenie czynności narządów ciała na okres przekraczający siedem dni a okres leczenia i rehabilitacji nie przekroczy sześciu miesięcy

Tj. czynu z art. 177 § 1 kk i za czyn ten na podstawie art. 177 § 1 kk w zw. z art. 37a kk wymierza mu karę grzywny w rozmiarze 100/ stu/ stawek dziennych określając wysokość jednej stawki na 12/ dwanaście/ złotych.

Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 120 złotych tytułem opłaty oraz obciąża go kosztami postępowania w kwocie 1988, 35 złotych.

Sygn. akt VII K 366/15

UZASADNIENIE

W oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy Sad Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 25 kwietnia 2015 roku ok. godz. 21-ej P. W. kierował samochodem O. (...). W miejscowości S. z prawej strony drogi głównej samochodem O. (...) wyjechała I. M.. W samochodzie siedziała jej 18 -letnia córka J. i 12 -letnia córka P.. I. M. wyjechała na drogę główną tuż przed samochód O. (...) ,który musiał zwolnić prędkość .Kierowca Astry postanowił wyprzedzić O. (...), w tym celu zjechał na lewy pas. Gdy był tuż za nim ,kierująca O. (...) wykonała manewr skrętu w lewo, dlatego O. (...) uderzył w tył pojazdu O. (...), co spowodowało jego przesunięcie się na lewą stronę drogi i zjechanie do rowu.

Na miejscu zdarzenia I. M. i jej starsza córka nie doznały żadnych obrażeń ,natomiast młodsza P. M. doznała urazu głowy ze wstrząśnieniem mózgu oraz krwawienia podpajęczycy, które to obrażenia należą do kategorii średnich i powodują naruszenie czynności narządów ciała na okres przekraczający siedem dni a okres leczenia i rehabilitacji nie przekroczył sześciu miesięcy.

Na miejscu pojawił się akurat przejazdem nieznaną mężczyzna, który oświadczył ,że jest ratownikiem medycznym i zawiadomił pogotowie oraz policje.

W chwili zdarzenia obaj kierowcy byli trzeźwi, było ciemno , jezdnia była sucha bez opadów.

W chwil zderzenia pojazdów prędkość samochodu O. (...) wynosiła 62km/h .

Powyższe ustalenia faktyczne poczyniono w oparciu o:

częściowe wyjaśnienia P. W. /k 67-67v, 88v/, częściowe zeznania I. M. /k 35-36, 100v-101/, oraz J. M. /k 28-29, 100/, M. M. /k 99v/.

Podstawę ustalenia stanu faktycznego stanowiły też dokumenty których rzetelności i wiarygodności są nie kwestionował a były to :opinia biegłego ds. ruch drogowego mgr. iz. T. D. /k 104-114/, protokół użycia alkosensora / j 5-6, 7, 21/, protokół oględzin miejsca wypadku drogowego /k 8-9/, protokół oględzin pojazdu /k 12-15/, szkic wraz z płytą /k 23-24/, protokół oględzin miejsca zdarzenia /k 46/, dokumentacja medyczna z leczenia P. M. /k 47-61/, opinia sądowno- lekarska biegłego M. R. dot. obrażeń P. M. /k 62/, dane o karalności /k 69/. dane o osobie /k 70/ .

P. W. w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do postawionego mu zarzutu .Wyjaśnił ,że w dniu zdarzenia kierował samochodem O. (...).Zauważył ,że po jego prawej stronie stoi samochód O. (...), myślał ,ze będzie on oczekiwał na wjazd, jednak tuż przed nim wjechał na drogę główną , po czym zaczął przyspieszać. Oskarżony upewnił się ,że może wykonać manewr wyprzedzania ,włączył lewy kierunkowskaz i zaczął wyprzedzać. Gdy zrównał się niemalże z tym pojazdem, kierująca O. (...) nagle skręciła w lewo , oskarżony uderzył w tył pojazdu.

Na rozprawie oskarżony nie przyznał się do winy, nie popierał wniosku o wydanie wobec niego wyroku w trybie art. 335 § 1 kpk.

Wyjaśnienia P. W. są zasadniczo wiarygodne za wyjątkiem tego ,że jechał z dozwoloną administracyjną prędkością , bowiem tej treści wyjaśnieniom przeczy opinia biegłego.

Także w części wiarygodne są zeznania I. M. , bowiem jej twierdzenia ,że zachowała się prawidłowo na drodze zostały także obalone przez wnioski opinii biegłego ds. ruchu drogowego.

I. M. w swych zeznaniach opisuje przebieg zdarzenia .Wskazuje ,że po wjechaniu na drogę główną chciała skrócić w lewo w polna drogę prowadzącą w stronę L. .Po przejechaniu kilku metrów włączyła lewy kierunkowskaz, spojrziała w lusterko zewnętrzne i wewnętrzne lusterku , zobaczyła światła nadjeżdżającego z tyłu samochodu. W tej chwili zaczęła już skręcać w lewo, nagle zobaczyła światła samochodu i poczuła uderzenie w tył pojazdu.

J. M. lat 18 była pasażerką samochodu którym kierował jej matka. Wskazuje ,że matka tuż przed uderzeniem chciała skrócić w lewo ,gdy poczuła silne uderzenie w tył pojazdu. Wydaje jej się, że przed uderzeniem ich samochód nie zaczął jeszcze skręcać w lewo. Świadek emocjonalnie podchodzi do zeznań ,zwłaszcza kładzie nacisk na to ,ze matka jej włączyła lewy kierunkowskaz, za chwile jednak zasłania się niepamięcią gdyż w tym czasie pisała sms-a. Zeznania te są w części wiarygodne, gdyż zdaniem Sadu świadek nie obserwowała zachowania kierowcy zwłaszcza ,ze sama nie ma prawa jazdy.

Natomiast ojciec poszkodowanej- M. M. nie był obecny na miejscu zdarzenia, opisuje tylko fakt leczenia szpitalnego córki P.. Wskazuje też ,ze jakiś czas po zdarzeniu mierzył odległość która jego zona przejechała od momentu włączenia się do ruchu do chwili wypadku- było to zaledwie 104 metry.

Oceniając wyjaśnienia P. W. stwierdzić należy ,że jego nieprzyznawanie się do winy stanowi linię obrony zmierzająca do przerzucenia całej odpowiedzialności na drugą uczestniczkę zdarzenia przez twierdzenie ,że ona nie sygnalizowała zamiaru skrętu w lewo przez co zajęła mu drogę.

Nie odmawiając wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego Sad jednakże nie podzielił jego przekonania o braku winy po jego stronie, natomiast dzieląc w całości opinię biegłego z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego mgr. inż T. D. Sąd uznał ,że oskarżony wyczerpał znamiona zarzucanego mu występku z art. 177 par 1 kk przez to ,ze popełnił błąd w taktyce jazdy polegający na poruszaniu się w obszarze zabudowanym z przekroczeniem administracyjnie dopuszczalnej prędkości 50 km/ h o 12 km/ h co w konsekwencji uniemożliwiło mu uniknięcie zderzenia z poprzedzającym go samochodem O. (...) przez wykonanie skutecznego manewru hamowania ,co w opinii biegłego byłoby możliwe ,gdyby nie przekroczył on dozwolonej prędkości .W tym właśnie stwierdzeniu biegłego zawiera się wina oraz społeczna szkodliwość zarzucanego oskarżonemu czynu . Sąd niejako przyznaje oskarżonemu ,że nie tylko on ponosi odpowiedzialność za przedmiotowe zdarzenie lecz przede wszystkim odpowiedzialność tę ponosi kierująca pojazdem O. (...) pani I. M. która popełniła cały szereg nieprawidłowości większej wagi z których najistotniejszą było podjęcie manewru skrętu w lewo w celu wjechania w drogę po lewej stronie bez upewnienia się czy może ten manewr wykonać bezpiecznie , pomimo tego ,że wiedziała / co wynika z jej zeznań / ,ze nie jest sama na drodze i oprócz niej jest uczestnik ruchu jadący za nią z tyłu który może zechcieć ją wyprzedzić i którego to uczestnika zmyliła swoim zachowaniem przyspieszając w pewnym momencie .Dodać należy ,że nie mamy pewności co do tego ,że włączyła lewy kierunkowskaz ,bowiem gdyby oskarżony zauważył to /a twierdzi ,że nie jest pewien/ ,dostosowałby swoje zachowanie do zamiarów kierującej samochodem O. (...) i powstrzymał się od jej wyprzedzania.

W konsekwencji Sad uznał ,że oskarżony wyczerpał znamiona nieumyślnego występku z art. 177§ 1 KK przez to ,że na obszarze zabudowanym kierując samochodem marki O. (...) o nr rej. (...) na prostym odcinku drogi podczas wykonywania manewru wyprzedzania samochodu marki O. (...) o nr rej. (...) kierowanego przez I. M. przekroczył administracyjną dozwoloną prędkość o 12 km/h ,nie zachował szczególnej ostrożności oraz bezpiecznej odległości za poprzedzającym go pojazdem a gdy ten zwolnił i rozpoczął manewr skrętu w lewo w drogę gruntową, najechał na jego tył , przez co pozbawił się wykonania manewru obronnego w reakcji na nieprawidłowo wykonany manewr skrętu w lewo przez kierującą samochodem O. (...) I. M., w wyniku czego pasażerka samochodu O. (...) P. M. doznała urazu głowy ze wstrząśnieniem mózgu oraz krwawienia podpajęcznego, które to obrażenia należą do kategorii średnich i powodują naruszenie czynności narządów ciała na okres przekraczający siedem dni a okres leczenia i rehabilitacji nie przekroczy sześciu miesięcy, jednakże z uwagi na znaczne przyczynienie się do zdarzenia kierującej O. stopień jego zawinienia oraz stopień społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu nie jest wielki a w związku z tym zważywszy na dotychczasową niekaralność oskarżonego nie jest zasadne orzeczenie przewidzianej w art. 177 § 1 kk kary pozbawienia wolności nawet z warunkowym zawieszeniem jej wykonania ,w związku z powyższym zasadne jest wymierzenie mu kary łagodniejszego rodzaju a taką jest kara grzywny w rozmiarze 100 stawek dziennych po 12 złotych każda, którą

oskarżony może bez problemu uiścić bowiem jest zatrudniony na stałe i osiąga dochody z pracy zarobkowej jako kierowca.

Sąd nie znalazł przesłanek do zwolnienia oskarżonego z opłaty i kosztów sądowych na które składają się głównej koszty wywołanej na jego wniosek opinii biegłego ds. ruchu drogowego.

Mając powyższe na względzie Sad orzekł jak w wyroku.